פרק ז

א) דברים מעלים ארץ. מ"ז

- בעפ"ל - לון מעלו במדבר (= בעולם) על מצותי - סמיך ל"ויעלה העשן"

- מתנים בפ = ר"ש לבד ולות בבוקר, מעשה שם על כון ויקר - לא
בשמים היה. מעשה ר' יצחק בלוי פורבריג הבונה (ובר ומה לבאמבורג)
ומה הדין בכוונה בטלה - ידעתם מבין זה לדין ובוון מלון פרוד.
כי יצחק בפסק בשעה שבעשים ונוטלים - ובאמצע סרט כי ומאד
שבתינו כולה בא מיקל לברכת השכר בפרוד הון. וכי יצחק
לון קרל כי לא בשמים היה. ובוון בשלמין מה, כי גם בזן מיד
ולתרי לרוב מקום הבינים ואמולה מקום הקבר בתבמים.

- מתנים = אם יהי פלוני יבר. אמר רבינו - כמה הר מאולה כפ (מטרה
שהיה נקב עומדים) דע שרבה - הון בכבר כמו דמו. מעשה - בהגדה מבינים
ששלח שולה להביא ולתמן מקרבים בשמו שלה ינמק ולא הפסק שלו!

ג) תלמידים - "תלמידיך" - כי"ד כמן שמלוה הבן הבולמדים מדה מעומד.
ובשמר יבד תולי לדולם ובין בתלמידים ישרון.
- והיבר - שלה לבדלה. ושלה בכבש שסרב כל תלמיד שמון תלבבבו וגל הפנים
ין בתבבון בש - אל ישמש ובדם אלא למי שלבוון תבם ענו ומן ובלוב ובשר
בי מסתכן במוקם) - ובבוה לגל ובדם ישמש שבבבה בשעות בינבתם בשבוגל
ונתקרבת לבוב בישאו מבם בבוקרים תמידים ובשרים. (בין הבפסוד גל
כש"ל). הוים - open interval - בבה לתמון תלמידים לוד בתמיה בשיבוד!

ד) סיני - בגי: מובבה - לתור הבב - תמגל בשלבו - תמסרת

ב) תורה ועבודה ובמה

- שמעון - בה שבשל ווד אלבסנדר. השה: על מה דומה ה"עולם"!
הגל - שני עניים בולבן = שני שנים - בב בעולמו, בהומלבלו
- איבה תשר בומר? שנים: תורה - עבודה ובמה. תורה = בין
שבל: ע' ובמה = אל בבר ותסב. עבודה = ~~בתמנו~~ בבין לב (לון מלבן ע')
ובמה לב - בתמנו לבול בעי. ובמה בשוב (ובמה מבבן: בבקה =
ממון ובבן לעי, שמה = ממונו בבגל ובם בשבו - בבקה ולבוד ובה בשבלה)
בבה מולבין - תורה (ולתי סיני) ובבוד מבבים. הסיבים -
עבודה, אל ובמה: ובבו - ובבה שלה ובנשים נבבים אל בלו אל בבה בתסב
בם - בבן בתמין, אבה מבון.
- ואם בבבבוב בם בבון: בין ובתסב - בבה / ע' ובמה. שבבבה בבבבים.
ובבתסב - בבבה בבבבלה ובבבוב - בבתמנו אבה בבי.
Smaller ... ובתסבלה: הבבה בבין לבבוה לבבבלל בבבוב -
ובתסב - בבבה בבבבלה ובבבוב - בבתמנו אבה בבי.